

Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi ⁽²⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un judikatūru par tās piemērošanu sajaukšanas iespēja esot jāizvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētā lietā. ITSB Apelāciju otrā padome esot secinājusi, ka preču būtība, mērķis un izmantošanas veids bija dažādi, atbilstoši pamatojot šos argumentus (apstrīdētā lēmuma 102. punkts). Kosmētikas līdzekļiem vai juvelierizstrādājumiem varot būt saikne ar modes nozari, kura esot gan liela, gan neviendabīga, bet tas nenozīmējot, ka tām ir saikne ar 18., 24. un 25. klasē ietilpstošām precēm vai tās ir uzskatāmas par līdzīgām minētajām precēm.

Regulas Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi ⁽³⁾ 8. panta 5. punkta iedarbības attiecināšana uz citām precēm, kas ietilpst 9. klasē (brilles) un 14. klasē (juvelierizstrādājumi, rotaslietas un pulksteņi), kā arī higiēnisko papīru (16. klase) esot pārmērīga un ir balstīta uz prezumpcijām, ko prasītāja lietā T-357/09 ⁽⁴⁾ neesot pierādījusi. Tas tā esot it īpaši tādēļ, ka atbilstoši sprieduma 70. un 71. punktā norādītajam šajā ziņā nevarot tikt pieļauti vienkārši pieņēmumi vai piemērošana *per se* preču zīmēm, kurām ir ievērojama reputācija, jo esot jānorāda un jāpierāda riski nākotnē, ko prasītāja aplūkojamajā lietā neesot izdarījusi.

- (¹) Vispārējās tiesas 2012. gada 27. septembra spriedums lietā *El Corte Inglés/ITSB — Pucci International* ("PUCCI"), Krājumā vēl nav publicēts.
- (²) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).
- (³) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (Kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.).
- (⁴) Vispārējās tiesas 2012. gada 27. septembra spriedums lietā T-357/09 *Pucci International/ITSB — El Corte Inglés* ("Emidio Tucci"), Krājumā vēl nav publicēts.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2012. gada 27. septembra spriedumu lietā T-257/10 Itālija/Komisija 2012. gada 13. decembrī iesniedza Itālijas Republika

(Lieta C-587/12 P)

(2013/C 63/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. Palmieri un P. Gentili, *avvocati dello Stato*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2012. gada 27. septembra spriedumu, kas paziņots 2012. gada 3. oktobrī, lietā T-257/10 Itālijas Republika/Komisija par prasību atcelt saskaņā ar LESD 264. pantu Komisijas 2010. gada 24. marta Lēmumu C(2010) 1711, galīgā redakcija, par valsts atbalstu C 4/2003 (ex

NN 102/2002), kas paziņots ar 2010. gada 25. marta vēstuli SG *Greffe* (2010) D/4224, un tādējādi atcelt arī šo lēmumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības atbalstam Itālijas Republika izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, minētā valsts apstrīd LESD 108. panta 2. un 3. punkta un Regulas (EK) Nr. 659/99 ⁽¹⁾ 4., 6., 7., 10., 13. un 20. panta pārkāpumu. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, apgalvojot, ka Komisija šajā lietā varēja pieņemt jaunu lēmumu, neuzsākot jaunu, uz sacikstes principu balstītu izmeklēšanas procedūru ar Itālijas Republikas un pārējo ieinteresēto lietas dalībnieku piedalīšanos.

Otrkārt, Itālijas Republika atsauca uz LESD 296. panta otrās daļas un *res judicata* spēka principa pārkāpumu. Vispārējai tiesai esot bijis jāatceļ jaunais Komisijas lēmums, jo tajā tika atkārtota tā pati analīze, kurā tika konstatēti trūkumi un kura bija pirmā lēmuma pamatā.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka ir noticis LESD 107. panta 1. punkta un Regulas (EK) Nr. 1998/2006 ⁽²⁾ 1. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 2. panta pārkāpums. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu, nospriežot, ka apstrīdētie pasākumi nav pasākumi, kuri saskaņā ar šo regulu nav uzskatāmi par valsts atbalsta pasākumiem.

Ceturtkārt, ar pārsūdzēto spriedumu tiekot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 659/99 14. pants un samērīguma princips. Vispārējā tiesa nav norādījusi, ka ar Komisijas lēmumu ir uzdots atgūt priekšrocību, kuru uzņēmums faktiski nekad nav saņēmis.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 21. decembrī — Eiropas Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-600/12)

(2013/C 63/19)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Patakia un D. Düsterhaus)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Grieķijas Republika, atstājot darboties nefunkcionējošu un piepildītu atkritumu poligonu (kurš atrodas *Zacinto*, *Kalamaki* reģionā *Griparaiika* pašvaldībā), attiecībā uz kuru netiek izpildīts neviens nosacījums un prasība, kas noteikta ES regulējumā par vidi, nav izpildījusi Direktīvas 2008/98/EK⁽¹⁾ par atkritumiem 13. pantā un 36. panta 1. punktā, kā arī Direktīvas 99/31/EK⁽²⁾ par atkritumu poligoniem 8. un 9. pantā, 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 12. un 14. pantā paredzētos pienākumus. Turklāt tā, atjaunojot poligona darbošanās atļauju bez Padomes 1992. gada 21. maija Direktīvas 92/43/EEK⁽³⁾ par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punktā paredzētās procedūras piemērošanas, nav arī izpildījusi šajā pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- Grieķijas iestādes pieļauj, ka turpina darboties poligons, kurš jau ir pārpildīts, un tās nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu nepieciešamo poligona kapacitātes paaugstināšanu (vai citu problēmas risinājumu) līdz 2015. gada 31. decembrim (kad beigsies atjaunotie vides nosacījumi) vai līdz brīdim, kad *Zacinto* sāks darboties jauns poligons.
- Grieķijas iestādes nav veikušas visus korekciju pasākumus, kas vajadzīgi, lai atrisinātu ļoti daudzas problēmas, kuras ir identificētas vairākos inspekciju ziņojumos (2011. gada 25. oktobrī, 2010. gada 26. janvārī, 2009. gada 26. oktobrī, 2009. gada 11. maijā, 2009. gada 6. februārī, 2008. gada 26. augustā, 2007. gada 13. aprīlī, 2005. gada 8. decembrī, 2005. gada 7. janvārī un 1999. gada 14. decembrī), un pieļauj, ka, neraugoties uz problēmām, šāds poligons turpina darboties.
- Grieķijas iestādes vēl nav izstrādājušas un apstiprinājušas vajadzīgo *Zacinto* poligona darbības uzlabošanas plānu un tās nav iesniegušas pieteikumu atkritumu uzglabāšanas atļaujas atjaunošanai, ieskaitot riska novērtēšanas plānu.
- No tā izriet, ka tās nav izpildījušas Direktīvas 2008/98/EK par atkritumiem 13. pantā un 36. panta 1. punktā un Direktīvas 99/31/EK par atkritumu poligoniem 8. un 9. pantā, 11. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 12. un 14. pantā paredzētos pienākumus.
- Turklāt Grieķijas iestādes saskaņā ar 2011. gada 8. jūnija Starpministriju dekrētu ir paildzinājušas poligona vides nosacījumu (kuri ir darbības atļaujas pamatā) piemērošanu līdz 2015. gada 31. decembrim, atbilstoši nenovērtējot ietekmi, kas ir prasīta ar Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 3. punktu.

⁽¹⁾ OV L 312, 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 182, 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 206, 7. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-333/11 *Nicolas Wessang*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2012. gada 27. decembrī iesniedza *Greinwald GmbH*

(Lieta C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Greinwald GmbH* (pārstāve — C. Onken, advokāte)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Nicolas Wessang*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- I. Vispārējās tiesas 2012. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-333/11 atcelt tiktāl, ciktāl ar to tika apmierināta prasība;
- II. Vispārējās tiesas 2012. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-333/11 grozīt tādējādi, lai prasība tiktu noraidīta pilnā apmērā;
- III. piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētais spriedums esot pretrunā Preču zīmju regulas⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā ietvertajai tiesību izpratnei, jo tajā esot atzīta paaugstināta sajaukšanas iespēja vārdu “foods” un “snacks” konceptuālās līdzības dēļ. Atbilstoši Preču zīmju regulas 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktam apzīmējumi, kuriem nav atšķirtspējas un kuri ir aprakstoši, esot izslēgti no preču zīmju aizsardzības. Līdzības attiecībā uz apzīmējumu daļām, kurām nav atšķirtspējas vai kuras ir aprakstošas, tādējādi nevarot pamatot vai paaugstināt sajaukšanas iespēju.

No minēta izrietot, ka sajaukšanas iespējas priekšnosacījums ir preču zīmju izcelsmes norādes funkcijas iespējamā negatīvā ietekmēšana. Tomēr izcelsmes norādes funkcija esot tikai atšķirtspējīgiem apzīmējumiem un to daļām. Ja apzīmējuma daļai nav izcelsmes norādes funkcijas, to nevarot negatīvi ietekmēt jaunākā preču zīmē izmantojamās līdzīgas apzīmējuma daļas esamība.